

SANCTISSIMI D. N. D.

BENEDICTI

DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XIIJ.

Littera in forma Brevis

Ad vniuersos Fratres Ordinis Prædicatorum Professores

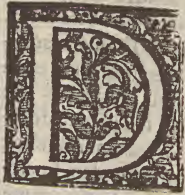
Adversus calumnias Doctrinæ SS. Augustini,

Et Thomæ intentatas.

DILECTIS FILIJS VNIVERSIS FRATRIBVS ORDINIS
Prædicatorum Professoribus.

BENEDICTUS PP. XIIJ.

Dilecti Filij salutem, Et Apostolicam Benedictionem.

Emissas preces, & æquissimas conquestiones vestras, quã
 Dilectus Filius Augustinus Papa totius Ordinis Magister
 Generalis, Religiosa vitæ exemplis, ac doctrina, prudentia
 que commendatissimus, suppliciter libello ad Nos detulit, eã
 benignitate complexi sumus, quam, & vestra in Catholicam
 Religionem amplissima merita, & nostra, & dudum
 profelsi sumus erga Ordinem Prædicatorum observantia
 filialis, nostræque demum humilitati impostum Paternæ
 charitatis, & sollicitudinis officium postulabant. Quod igitur agrè ad modum, vt
 par est, molestè que feratis, erroribus à se. record. Clemente Papa. XI. Præde-
 cessore nostro per Constitutionem, quæ incipit: *Vnigenitus Dei Filius*, saluberrimo,
 & sapientissimo iudicio rejectis, damnatisque Augustinianæ, & Angelicæ
 Doctrinæ nomen obtendi; indeque audere, nonnullos Apostolicæ auctoritati, ac
 vestræ existimationi detrahere, quod ipsa vestrarum sententiarum capita eius
 Constitutionis censuris, notisque iniusta esse calumniatur; iustam quidem in
 morum vestrorum offensionem laudi damus; qua nimirum Vos germanos Sancti
 Thomæ discipulos maxime probastis. Magisterio enim tanti Doctoris imbutos
 nihil decet magis, quam vt in addictissima huic Sanctæ Sedi Fide, obedientia
 que præcipuum Studiorum suorum fructum, & laudem collocent; & absonas,
 refragantesque Apostolicis decretis opiniones, non averfentur modò, sed per
 arma etiam lucis, & veritatis dissipent, & evertant. Tantùm tamen abest, vt
 vicem vestram doceamus, vt vobis potius gratulemur, quod hæc etiam in parte
 causa vestra ab huius Sanctæ Sedis rationibus sejuncta esse non potuerit; quòd-
 que

que aliena prorsus, calumnioſaque interpretationes ad conſandam memoratæ Conſtitutioni inuicem temerè excogitatæ ad injuriã quoque veſtri nominis redudarint. Caterùm non adeo Vobis erat, aut dolendum, aut mirandum, quòd cum ipſis Divinorum librorum oraculis, & Apofſtolicis definitionibus pro impotenti, obfirmatoque partium ſtudio paſſim vis afferatur, hæc eadem contentionis, pervicaciaque licentia Angelicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potiùs jure mirandum, quòd tam præpoſtero conſilio in hac cauſa locus eſſe poterit, ubi Sancti Thomæ exploratiſſimis ſententijs damnati errores diſertiſſimè conſutantur. Quandoquidem Omnipotentis Dei providentia factum eſt (a), vt Angelici Doctoris vi, ac veritate Doctrinæ, non ſolum innumera, quæ vel ipſius ætate, vel antea graſſata ſunt, ſed multa etiam, quæ deinceps exortæ ſunt, hæreſes, conſuſæ, & convictæ diſſipantur. Magno igitur animo contemnite, Dilecti Filij, calumnias intentatas ſententijs veſtris, de Gratia præſertim per ſe, & ab intrinſeco efficaci, ac de gratuita Prædeſtinatione ad gloriam ſine vlla præviſione meritorum, quas laudabiliter hætenus docuiſtis, & quas ab ipſis SS. Doctoribus Auguſtino, & Thomæ ſe hauſſiſſe, & verbo Dei, Summorumque Pontificum, & Conciliorum decretis, & Patrum dictis conſonas eſſe Schola veſtra commendabili ſtudio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis corde ſatis conſect, ipſique calumniatores, niſi dolum loqui velint, ſatis peſpiciant, SS. Auguſtini, & Thomæ (b) inconfuſa, tutiſſimaque dogmata nullis proſus antedictæ Conſtitutione cenſuris eſſe poſtricta; ne quĩs in poſterum eo nomine calumnias ſuvere, & diſſenſiones ſerere audeat, ſub canonicis poenis diſtrictè inhibemus. Pergrate porrò Doctoris veſtri opera Sole clariora ſine vllò proſus errore (c) conſcripta, quibus Eccleſiam Chriſti miræ eruditione clarificavit (d) inoffenſo pede decurrere, ac per certiſſimam illam (e) Chriſtiana Doctrina regulam Sacroſanctæ Religionis veritatem, inconiuptaque diſciplinæ ſanctitatem tueri, ac vindicare. Hæc ſunt enim, Dilecti Filij, quæ Prædeceſſores noſtri de Sancti Thomæ Doctrina ſenſerunt, & prædicaverunt; quæque nos, non modò ad curarum veſtrarum lenimentum, ſed ad animi quoque noſtri ſolatium libentiſſimè uſurpamus, & præconio Apofſtolicæ vocis efferimus. Inclutus enim Ordo iſte, cui nomen dedimus, & quem expreſſe, Domino miſerante, profeſſi ſumus, eodem Angelicæ Doctrinæ lacte nos aluit, ac licèt impari inſtitutionis fruſtu, ad gerendam Eccleſiarum ſollicitudinem eduxit; vt privato etiam, diuturnoque colendarum artium experimento edificare poterimus, quòd ex Apofſtolatus ſpecula per hæſce literas annunciamus. Deum intèrè, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, ſupplices rogatè, vt ſincero Angelici Doctoris ſtudio omnes in ſimplicitate cordis niranantur, quæ ille docuit, intellectu conſpicere, atque in unitate ſpiritus, & charitate fraternitatis, qua ille egit, imitatione complere. Ac Vobis, Dilecti Filij, Apofſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die vi. Novembris MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenus.

(a) Pius V. in Bulla Mirabilis Deus. 1567.

(b) Alexander VII. in Brevi incipiente Litteras. 1661.

(c) Clemens VIII. in Brevi incipiente Dilecti Filij. 1603.

(d) In Collecta Feſt.

(e) Pius V. in Bulla vt ſupra.